جمهوری اسلامی ایران
قوه قضائیه
دیوان عالی کشور
اداره کل وحدت رویه و نشر مذاکرات و آراء هیأت عمومی

رأی شماره : ۵۵۴-۱۳۷۰/۲/۱۰

بسمه تعالی

رأی وحدت رویه هیأت عمومی دیوان عالی کشور

صلاحیت دادگاههای کیفری یک و کیفری ۲ در مادتین ۷و۸ قانون تشکیل دادگاههای کیفری یک و ۲ و شعب دیوان عالی کشور مصوّب تیرماه ۱۳٦۸ معین شده و تابع مجازاتی می باشد که قانون برای هریک از انواع جرائم مقرر داشته است، بند یک تبصره ۱۷ ماده واحده قانون برنامه اول توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوّب ۱۳٦۸ هم به دادگاه اختیار داده است که در بعضی از جرائم تعزیری به جای حبس یا آن مجازات تعزیری حکم به جزای نقدی از هفتادهزارویک ریال تاسه میلیون ریال صادر نماید، بنابراین استفاده دادگاه از اختیار مزبور تأثیری در اصل صلاحیت دادگاه کیفری ۲ ندارد و رأی شعبه دوم دیوان عالی کشور که بر مبنای این نظر صادر شده صحیح تشخیص می شود. این رأی بر طبق ماده واحده قانون وحدت رویه قضائی مصوّب ۱۳۲۸ برای شعب دیوان عالی کشور و دادگاهها در موارد مشابه لازم الاتباع است.

هیأت عمومی دیوان عالی کشور

اداره کل وحدت رویه و نشر مذاکرات و آراء هیأت عمومی